

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010248
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6718010248.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja na neverejnom zasadnutí dňa 03. apríla 2019 v trestnej veci obžalovaného V. O., za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 16.11.2018, sp. zn. 1T/18/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu a vec obžalovaného V. O., trestne stíhaného za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase okolo 10.00 h až 11.00 h dňa 20.01.2018 v U., z oploteného dvora rodinného domu na ul. A. č. XX/XX sa vyhrážal zabitím susedovi O. K. a jeho manželke B. K. tak, že keď zistil, že sa O. K. nachádza vo svojom dvore za plotom, oslovil ho slovami, že prečo mu rozbil okná na dielni a následne ho začal slovne napádať a kričať slová „že mu rozbije papuľu, že ho chytí za bránou a rozbije ho a keď ho chytí, tak ho zabije“, na čo išla z domu aj B. K., ktorej povedal „keby tam nebol plot, tak ťa zabijem“, čo zdôrazňoval búchaním do plechového plotu, čo u O. K. a B. K. vzbudilo dôvodnú obavu o svoje životy a zdravie, nakoľko vzájomné spory trvajú už niekoľko rokov,

podľa § 280 ods. 2 Tr.por. p o s t u p u j e Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy, Zvolen, ktorý by mal žalovaný skutok prejednať ako priestupok.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 16.11.2018, sp. zn. 1T/18/2018 samosudca Okresného súdu Zvolen obžalovaného V. O. podľa § 285 písm. a) Tr.por. oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen, sp.zn. 3Pv 102/18, zo dňa 24.04.2018 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase okolo 10.00 h až 11.00 h dňa 20.01.2018 v U., z oploteného dvora rodinného domu na ul. A. č. XX/XX sa vyhrážal zabitím susedovi O. K. a jeho manželke B. K. tak, že keď zistil, že sa O. K. nachádza vo svojom dvore za plotom, oslovil ho slovami, že prečo mu rozbil okná na dielni a následne ho začal slovne napádať a kričať slová „že mu rozbije papuľu, že ho chytí za bránou a rozbije ho a keď ho chytí, tak ho zabije“, na čo išla z domu aj B. K., ktorej povedal „keby tam nebol plot, tak ťa zabijem“, čo zdôrazňoval búchaním do plechového plotu, čo u O. K. a B. K. vzbudilo dôvodnú obavu o svoje životy a zdravie, nakoľko vzájomné spory trvajú už niekoľko rokov,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor odvolanie, a to ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 15.03.2019. Najprv

poukázal na výrokovú časť napadnutého rozhodnutia a následne aj na jeho odôvodnenie, s ktorým sa však nestotožnil.

Argumentoval tým, že produkované dôkazy preukázali skutkové okolnosti tak, ako boli obžalovanému kladené za vinu. Usvedčujú ho výpovede svedkov poškodených O. K. a B. K., ktorí od podania trestného oznámenia až do rozhodnutia súdu zotrvali na svojich tvrdeniach ohľadne priebehu skutku. Na tom nič nemení skutočnosť, že políciu volali aj z toho dôvodu, že na svojom pozemku mali prehádzané skaly a rozbité okná, nakoľko privolaným policajtom, okrem toho, spomenuli aj vyhrážky zo strany obžalovaného a v zápätí boli inštruovaní, že v tomto smere majú podať na neho trestné oznámenie. Prítomní policajti teda potvrdili nielen to, že riešili rozbité okná a susedský spor, ale spomenuli aj vyhrážky, pričom spísali úradný záznam, v ktorom boli uvedené okolnosti ohľadne rozbitých okien, čo bolo ďalej riešené ako priestupok proti majetku. Z tohto však nevyplýva, že by členovia policajnej hliadky nepotvrdili aj riešenie vyhrážok obžalovaného voči poškodeným. Pokiaľ pri skutku neboli iní svedkovia, táto skutočnosť sama o sebe neznamená, že sa konflikt nestal.

Medzi týmito stranami išlo o dlhodobu narušenú vzťahy, ktoré boli riešené v priestupkovom konaní, či už ako priestupky proti majetku, alebo priestupky proti občianskemu spolunažívaniu. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že konanie obžalovaného možno posúdiť minimálne ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zák. č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch v platnom znení, keďže bolo potvrdené, že ku konfliktu, ktorý vyvolal obžalovaný, medzi ním a poškodenými došlo, a títo mali z jeho konania reálnu obavu o svoj život, zdravie a majetok práve preto, že sa medzi nimi jedná o dlhodobé spory, ktorých intenzita sa stupňovala.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a vec postúpil podľa § 280 ods. 2 Tr.por.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania zistil, že ho podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho výroku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané dôvodne. Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zistil, že prvostupňový súd sa dopustil chýb v napadnutom výroku, keďže mal vec postúpiť podľa § 280 ods. 2 Tr.por. inému orgánu s tým, že nešlo o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal tento prejednať ako priestupok.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd sa v určitej časti stotožnil s námietkami okresného prokurátora, že prvostupňový súd nevyhodnotil vykonané dôkazy dostatočne, a preto čiastočne nesprávne ustálil skutkový stav a v naväznosti na to dospel aj k nesprávnym právnym záverom, čo v konečnom dôsledku viedlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci samej. Krajský súd najskôr poukazuje na určitú vnútornú rozpornosť tvrdení okresného prokurátora uvedených v odvolaní, keď na jednej strane argumentuje, že vykonané dôkazy dostatočne preukazujú spáchanie skutku obžalovaným, tak ako bol ustálený, z čoho možno vyvodit' záver, že by mal byť obžalovaný uznaný za vinného v zmysle obžaloby a za to by mu mal byť uložený primeraný trest. Na druhej strane však navrhol a žiadal, v rozpore s predchádzajúcim, aby vec bola postúpená podľa § 280 ods. 2 Tr.por. (bez bližšieho označenia iného orgánu, ktorý by ju mal prejednať).

V danom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ako na to správne poukázal okresný súd, ktoré však o určitých častiach skutkových zistení vypovedajú zhodne, resp. obdobne, teda sú navzájom v súlade, ale ohľadne určitých častí skutkových zistení vypovedajú rozdielne, teda navzájom si odporujú, čiže existovala jednak skupina dôkazov svedčiacich v určitých častiach v prospech obžalovaného, ale zároveň potvrdzujúca jeho čiastočné priznanie a na druhej strane skupina dôkazov svedčiacich výlučne v jeho neprospech. Pokiaľ teda pretrvali o určitej časti skutkových zistení, napriek rozsiahlemu dokazovaniu, pochybnosti, súd prvého stupňa postupoval správne, keď v tomto smere aplikoval zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, pričom závery, ku ktorým dospel, zároveň náležitým spôsobom odôvodnil na stranách č. 7 a 8.

Naproti tomu však z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že medzi obžalovaným a poškodenými došlo, okrem prehádzania skál a rozbitiu okien, k vzájomnému verbálnemu konfliktu. Samotný obžalovaný nielen nepoprel, ale aj priznal, že v rámci slovnej výmeny poškodenému O. K. povedal, že mu rozbije papuľu, čo potvrdili aj výpovede priamych svedkov poškodených, a túto

skutkovú okolnosť nespochybnil žiadny vykonaný dôkaz. Takúto dôkaznú situáciu však okresný súd dôsledne nevyhodnotil, preto bol jeho právny záver v tejto časti nesprávny a nezodpovedal vykonanému dokazovaniu (t.j., že skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, sa vôbec nestal). Je totiž zrejmé, že vyššie uvedená časť skutku, ktorý bol obžalovanému kladený za vinu, sa bez akýchkoľvek rozumných pochybností stala.

Obžalovaný však časťou skutku, ktorú považoval odvolací súd za preukázanú, nenaplnil všetky zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr.zák., ale ani iného trestného činu, prihliadajúc aj na ust. § 10 ods. 2 Tr.zák. a osobu obžalovaného, avšak túto časť by mohol iný orgán posúdiť ako priestupok. V konečnom dôsledku o tom, či niekto svojím konaním naplnil znaky priestupku, nerozhoduje súd, ale príslušný správny orgán, ak však je tomuto trestná vec súdom postúpená podľa § 280 ods. 2 Tr.por., je povinný takýto správny orgán postúpenú vec ako priestupok aspoň prejednať. V danom prípade, ak bude vykonaným dokazovaním preukázaná a ustálená aspoň tá časť skutku ako v súdnom konaní, mohol obžalovaný prípadne naplniť znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení jeho neskorších zmien a doplnení, keďže mal úmyselne narušiť občianske spolunažívania vyhrázaním ujmu na zdraví. Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr.por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a vec postúpi, ak tak mal urobiť už súd prvého stupňa podľa § 280 ods. 1 alebo 2 Tr.por.

S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec obžalovaného postúpil okresnému úradu, ktorý by mal žalovaný skutok, resp. jeho dokázanú časť, prejednať ako priestupok na nové konanie a rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.